

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 3/2019

FESTIVAALIAIKA!
VIRGIN OIL 28.9.!
MUKANA TAKAPOTKU,
SHANNÚA,
THE GREENLIGHTS

KUMPUJEN KANSAA SUOMALAISET IRLANNISSA ERSKINE CHILDERS

SISÄLLYS

Suojelijamme Rolf Johansson	3
Mahtava Takapotku	4
Shannúa taas yhdessä	6
Greenlights lavalle	7
Sidhe, kumpujen asukkaat	8
Salo Irish 2020!	11
Suomalaiset Irlannissa II	12
Punssia, kuumaan ja kylmään	14
Kapinallisista kapinallisiin: Erskine Childers	15
Pulvis Tauri	18
Tapahtumia, uutisia	19

TOIMITUS

Päätoimittaja Matti Sovijärvi

Toimitussihteeri Seppo Nousiainen

Taitto Offsetpaino L. Tuovinen Ky / anu tuovinen

ILMOITUKSET

Seppo Nousiainen (seppo.nousiainen@welho.com)

ISSN 0783-6775

Offsetpaino L. Tuovinen Ky

Kuopio 2019

www.tuovinen.eu

KANNEN KUVA

Shannúa keikalla.

MUUTOKSEN AIKA

Maailma muuttuu, ja nopeammin kuin osaamme kuvitella. Usein muutokset tuovat tullessaan odottamattomia seurauksia, joita kukaan ei ole tarkoittanut. Ihmiskunnan suurimmat uhat liittyvät ikuisen konfliktien ja sotien lisäksi nykyisin ympäristöön, etenkin ilmastonmuutokseen.

Jos siis uhat ovat konfliktit ja ilmasto, luulisi jokaisen ymmärtävän, että ne torjutaan parhaiten yhteistyön avulla. Ilmastonmuutos ei tunne rajoja, ei aitoja eikä piikkilankoja. Konfliktijakaan rajat eivät pysäytä, yhteistyö pysäyttää. Globaaliksi muuttunut talous on tunnetuista huonoista piirteistään huolimatta luonut maailmaan vakautta ja vaurautta. Aivan toisin kuin 1960-luvun kehitystieteilijät uskoivat, kauppa ja yhteistyö ovat nostaneet köyhyydestä kokonaisia kansakuntia.

Nyt tarvitaan rajojen avaamista ja yhteistyötä, kaikki muu on vastuutonta. Silti meillä on yhä jopa suurvaltojen tai sellaisiksi taas haluavien johdossa ihmisiä, jotka uskovat rajojen sulkemiseen. Ilmastonmuutoksen syytä kiistää, jotta omassa kuplassa pysyminen olisi perusteltua.

Irlannin saarella on eletty parikymmentä vuotta rajatonta ja yhteistyön siunaamaa aikaa. Sekä Irlannin tasavallan että Pohjois-Irlannin asukkaat ovat hyötynet valtavasti rajattomuudesta. Taloudet kukoistavat. Tätä kirjoitettaessa näyttää kuitenkin siltä, että Irlannin saarelle nousee taas raja, jyrkkä raja. Utopistit haikailevat vaihtoehtoisia ratkaisuja, mutta sellaisia ei kukaan ole keksinyt. Aikaa on ollut vuosia, enää ei ole.

Muutokset tuovat yllätyksiä. Britannian ero EU:sta saattaa hiukan haitata Eurooppaa, mutta tärkeä koko Yhdistyneen Kuningaskunnan – ja yhdistää Irlannin!

MATTI SOVIJÄRVI

Päätoimittaja

TIME OF CHANGE

The world changes, and at a faster pace that nobody could foresee. Some of the changes are wanted, but some are unexpected consequences, changes that nobody thought of.

In today's world there are two kinds of serious threats: wars and conflicts on the one side and the problems in our environment, especially climate change on the other. Neither of these problems can be solved without international cooperation. Climate change does not know borders, fences nor barbed wire. Borders will not stop conflicts, cooperation does. The relatively new global economy has created a lot of wealth and stability in our world – and, of course problems, too. The economists of the 1960's believed, quite wrongly, that trade could be useful to both sides.

What we need now is more and deeper cooperation. Building fences and creating new borders is irresponsible, to say the least – but we still have border builders among us. They are leaders of great powers – or leaders of countries which want to be great again. Build new borders! Do not believe in climate change!

The island of Ireland has enjoyed twenty years of relative happiness and prosperity, mainly due to the Good Friday Agreement. Yet it seems, again, that there will be a hard border between the Republic of Ireland and Northern Ireland. There has been a lot of time, years, to invent some kind of an alternative solution, without any success. Time runs out.

Changes bring surprises. Brexit might hurt Europe a bit, but it might break the whole United Kingdom – and unite Ireland!

MATTI SOVIJÄRVI

Editor

IRKKUSEURAN SYYSPIKNIK 7.9. klo 14

Mukaan, mukaan, vaikka et vielä olisi jäsen, tule silti, kivaa luvassa – omat eväät mukaan ja nauttimaan kesän jälkilöylyistä.
7.9.2019 klo 14 alkaen Helsingin Stansvikissä (Vanhakylä) meren äärellä on taas grilli kuumana ja yllätysohjelma viritettynä.

Täytä oma piknikkorisi ja liity joukkoon eli omat eväät juomineen mukaan.

MUTTA, ma 2.9. mennessä ilmoittautuneille JÄSENILLEMME (siis jäsenmaksun maksaneille) seura tarjoaa lisäksi grillattavaa, lisukkeita sekä piknik-juomaa! Ja tarkemmat koordinaatit.

Jäsenet voivat ilmoittautua mukaan piknikille jäsenrekisterin omien sivujen kautta.

Ei-jäsenet voivat ilmoittautua s-postiosoitteeseen info@finnish-irish.fi

Suojelijan sana

Tämän vuoden festivaalimme suojelija on Suomen Dublinin suurlähetystön entinen kakkosmies, lähetystöneuvos Rolf Johansson. Hän on ansioitunut Suomen ja Irlannin yhteyksien kehittämisessä paitsi työssään, myös Finnish-Irish Societyn tehtävissä.

*Filosofian
liseniaatti Rolf
Johansson on
historioitsija
ja parhaita
suomalaisia
Irlannin tuntijoita.
Hän on ollut
mukana Finnish-
Irish Societyn
toiminnassa
vuosikymmenet.*

– Kiinnostukseni Irlantiin alkoi poikavuosina. **Agatha Christien** ja **Enid Blytonin** romaaneissa rosvot olivat usein irlantilaisia. 60-luvulla kiinnostuin Pohjois-Irlannin levottomuuksista, Rolf kertoo.

Hän opiskeli historiaa Helsingin yliopistossa. Opinnot veivät myös Irlantiin. Hän sai 1982 apurahan, mikä mahdollisti vuoden jatko-opinnut Dublinin **Trinity Collegessa**. Liseniaattityön aiheena oli Irlannin työväenliike ja separatistijärjestö **Sinn Fein** 1916-18.

– Kaikki Irlannissa oli uutta ja erilaista. Siihen aikaan Irlannin viranomaisten kanssa asiat piti hoitaa Moskovan kautta, sillä Irlanti avasi täysivaltaisen suurlähetystön Suomeen vasta 1993, Rolf muistelee.

Palattuaan Irlannista kesällä 1983 hän liittyi Suomi-Irlanti -seuraan. Vuosien mitaan hän on toiminut varapuheenjohtajana, rahastonhoitajana ja johtokunnan jäsenenä. Tällä hetkellä hän on yhdistyksen toiminnantarkastaja.

Toimittaminen ja opettaminen vaihtuivat vuonna 1990 diplomatiaan.

Johansson ehti palvella Tanskassa, Belgiassa EU:ssa, Serbiassa ja Irlannissa. Nimitys Dubliniin 2007 oli lottovoitto.

– Olin neljä vuotta Suomen suurlähetystön kakkosmies eli lähetystöneuvos. Tehtäviini kuuluivat hallinto, poliittinen raportointi, lehdistö- ja kulttuuritoiminta. Koska edustusto oli pieni, hoidin tarvittaessa myös konsuliasioita. Kirjoitin passeja ja viisumeita, kävin sairaaloissa ja vankiloissa, Rolf kertoo.

Edustusto panosti kulttuuriin, mitä irlantilaiset arvostivat, onhan Irlanti kirjallisuuden ja musiikin suuralta. Yhteistyötä tehtiin muiden Pohjoismaiden kanssa.

Rolf Johansson eläköityi nelisen vuotta sitten. Aika sujuu kirjallisuuden, historian ja penkkiurheilun merkeissä – ja irlantilaisen musiikin, tietenkin.

– Olen nähnyt monta Irish Music -festivaalia. Jos joku Helsingissä esiintynyt taiteilija pitää mainita, olkoon hän loistava **Mary Black**, tämän vuoden festivaalin suojelija toteaa.

Takapotkuja lavalla

Takapotkuja löytyy paitsi moottoreiden muljahduksina, myös painottomien iskujen painottamisena. ”Takapotkun synkopointi on tyypillistä nykyajan populaarimusiikille”, sanoo sanakirja. Chuck Berry kirjoitti ja John Lennon lauloi sen melkein identtisin sanoin: it’s got a back beat, you can’t lose it. Parhaimmillaan Takapotku – ja takapotku – on kuitenkin Virgin Oilin irlantilaisessa illassa.

Takapotku on syntynyt jyväskyläisten opiskelijoiden yhteisenä proggiksena. Kaikilla on taustansa musiikkikasvattaja-opinnoissa Jyväskylässä. Aukeaman kuvat Antti Ikonen.

Tämän vuoden festivaalien pääesiintyjä on Jyväskylässä muotonsa saanut modernin kansanmusiikin yhtye Takapotku. Sen synty on lähes legendaarisen tuttu: iltamiin tarvittiin musiikkia, kertoo yhtyeen basso continuo vai pitäisikö sanoa cantus firmus **Petro Pitkänen**.

Yhtyeen synnyttäminen kävi ehkä tavallista helpommin, sillä mukaan lähti musiikkikasvatusta opiskelevia Jyväskylän yliopiston kasvatteja, joilla soitto- ja laulutaito oli jo valmiiksi tallessa, tietysti.

Iltamia seurasivat pikkujoulut, ja soittajia tuli ja meni.

- Ensimmäinen varsinainen keikkamme oli Kaustisella viime vuonna ja sen jälkeen kokoonpanomme alkoi hiljalleen vakiintua, Petro kertoo.

- Musiikkimme on suuressa määrin omaamme, ainakin soinnin puolesta. Meillä iso osa on omia kappaleita, mutta soitamme myös sovituksia muiden kappaleista ja tietysti myös kansanmusiikkia. Kaikki olemme myös laulutaitoisia ja monella on kuorotaustaa, hän sanoo.

Takapotku on iso ryhmä, tavallisesti kymmenen soittajan vahvuinen ja se näkyy ja kuuluu myös lavalla.

- Useimmat meistä soittavat montaa instrumenttia, joten lavalla riittää nähtävää, Petro toteaa.

ENNAKKONÄYTÖKSIÄ

Nykyajan siunauksellinen tekniikka mahdollistaa Takapotkuun perehtymisen myös ennakolta. Yhtyeen Facebook-sivuilta löytyy joitakin videoita, joista jo pääsee sisälle yhtyeen musiikin tunnelmiin.

Kaustisen esiintymisestä on video ja Facebookista löytyy myös absurdin huumorin täytteen elokuvallinen irkkuverisio **Daruden** Sandstormista. Musiikin tunnistaminen irlantilaiseksi ei ole ollenkaan vaikeaa, mikä osin johtuu tietysti melko irlantilaishenkisestä instrumenttivalikoimasta. Tämä ei ollenkaan estä käyttämästä rytmisoittimena perulaista cajonia. Yhtyeen vaikuttava **Marraskuun laulu** löytyy puolestaan Spotifyn kätöksistä. Se on omaa tuotantoa, Suomessa sävellettyä irlantilaista.

Musiikillisesta monipuolisuudesta huolimatta Takapotkun sointimaailma on irlantilaiseen musiikkiin perehtyneelle aika tuttua.

- Meille keskeistä on energinen lavaesiintyminen, meillä pitää olla hauskaa lavalla. Silloin yleisökin pääsee nauttimaan, ja jalat alkavat vipattaa, Petro Pitkänen sanoo.

34th Irish Festival in Finland

Virgin Oil, Sat 28th Sep
TAKA POTKU
Shannua
Tickets 20 € (Virgin Oil / Tiketti.fi)

Green lights Irish Dance Crew

Takapotku

Josefiina Fagerlund

Moona Hollström

Linda Pennström

(viulut)

Eevi Kortelainen

(banjo)

Sanna Sällinen

(haitari, tinapillit)

Roosa Vuopala

(Bodhrán)

Olli Helle

(mandoliini)

Jethro Liukku

(kitara)

Matias Hämäläinen

(cajon = lyömäsoitin)

Petro Pitkänen

(basso)

Kunnon irlantilaishäändien tapaan

Takapotkunkin muusikot ovat

multi-instrumentalisteja.

Luettelossa ovat

tärkeimmät soittimet.

Shannúa soi uutta ja vanhaa

Festivaalimme toinen huippuyhtye on Shannúa, jonka nimi kertoo paljon yhtyeen musiikista. Iirin kieltä taitaville nimi on helppo juttu: sean ja núa, vanha ja uusi.

Yhtyeen musiikillinen isä **Keith O'Híobháird** kertoo, että Shannúan kohdalla on kysymys juuri tästä, kahteen kertaan.

– Soitamme vanhaa irlantilaisista musiikkia, usein uudella tavalla ja myös uutta musiikkia, vanhalla ja irlantilaisella tavalla. Musiikkimme koostuu paitsi tutuista ja osin tuntemattomista lauluista, myös instrumentaaleista, jigeistä ja reeleistä.

Keith O'Híobháird on tullut Suomeen nuorena miehenä jo 1970-luvun lopulla, mutta ei Irlannista, vaan Yhdysvalloista, mutta irlantilaisesta suvusta to-

ki. Niinpä Shannúan musiikissa on ehkä enemmän amerikanirlantilaisia vaikutteita kuin keskivertoirkkuyhtyeessä.

Vaikka Shannúa esiintyy nykyisin kohutuullisen harvoin, monet tuntevat yhtyeen jäseniä muista yhteyksistä ja myös Shannúan keikoilta Helsingistä ja muualta Suomesta.

Keith on yhtyeen kantaisä ja kokooja, itse koko elämänsä musiikin parissa elänyt.

– Sukuni jäsenissä on sukupolvien yli ulottuva iso joukko muusikoita, joten soittaminen tuli minulle luonnostaan harrastukseksi ja osin ammatiksikin, Keith

kertoo.

Muut Shannúan jäsenet ovat **Heidi Saarikoski**, **Kirsi Vinkki** ja **Samuli Karjalainen**. Yhtyeen syntyminen on monien sattumien ja myös välttämättömyyksien summa.

– Kaikki ovat jossakin suhteessa toisiinsa, sanoo Keith eikä valaise asiaa yhtään sen enempää.

Kaikilla Shannúan jäsenillä on vahva musiikillinen tausta ja opintoja suomalaisissa musiikin oppilaitoksissa Sibelius Akatemiaa myöten ja myös Irlannissa, esimerkiksi Limerickin kuuluisissa musiikkikorkeakouluissa.

Ja kaiken yllä ja taustalla soivat unohtumattomat sävelet: Kirsi Vinkki ja Samuli Karjalainen.

Shannúan musiikillinen isä Keith O'Hiobháird sylissä Irlannin pipesin elektroninen versio.

Shannúan laulusolisti Heidi Saarikoski valmiina koskettamaan sydämiä äänellään.

MULTI-INSTRUMENTALISTIT

Traditionaaliseen irlantilaiseen tapaan useimmat bändin muusikoista soittavat monia, monia soittimia. Ainoa poikkeus on Heidi Saarikoski, joka keskittyy siihen eniten tunteita muokkaavaan instrumenttiin: ihmisääneen.

Keith O'Hiobháird soittaa kitaran, banjon ja tinapillien lisäksi irlantilaista soitinta, jota englanniksi kutsutaan nimellä **uilleann pipes**. Soitin on säkkipillin sukulainen, mutta monipuolisempi.

Etenkin klassista musiikkia varten soittimesta on jopa seitsenpillinen versio, jossa yksi pilleistä tuottaa melodian ja kolme kiinteitä harmoniaääniä skottilaisen säkkipillin tapaan. Lisäksi on

kolme muuta harmoniapillia, joiden äänenkorkeutta voidaan muokata. Alkuperäiseltä iirinkieliseltä nimeltään soitin on **píobáí uilleann**, eli kynärpään pillit, mikä kuvaa soittotapahtumaa: soittaja ei puhalla, vaan ilmavirta ja äänet syntyvät käsi- ja olkavarren pumppaavasta liikkeestä.

Oman terveytensä varjelemiseksi Keith on kehittänyt soittimesta sähköisen version, joka on tietävästi ainoa maailmassa.

Kirsi Vinkki laulaa ja soittaa perinteisiä irlantilaisia soittimia kuten viulua ja bodhránia.

Samuli Karjalaisen soitinvalikoima on melkoinen: tinapillit, kitara, bouzouki ja bodhrán ja ilmeisesti tarvittaessa ihan

mikä tahansa, mikä soi.

Shannúan apujäsenenä toimii lisäksi **Heikki Kylkisal**, jonka – hyvällä tuurilla – saamme myös nähdä Virgin Oilin lavalla.

TUNTEITA JA JALAT LIIKKEELLE

Keith korostaa, että Shannúan musiikissa korostuvat paitsi sydämiin käyvät traditionaaliset laulut, myös jalat liikkeelle saavat instrumentaalit.

– Olemme mielestämme onnistuneet, jos saamme yleisömme istumaan, nojaamaan rauhassa taaksepäin ja herättämään heissä vakavia tunteita – kaikkien jalat naputtamaan lattiaan.

Lights are green, forward!

The Irish Dance Group **Greenlights** have long been a crucial part of our festival as dance has been a crucial part of Irish culture. During the 1700's and 1800's dance held its place even if two of the mightiest forces in Irish Society tried to suppress it, these being, of course, the British and the church. Now Irish dance has become a phenomenon admired all over the world, with world-star performers like **Riverdance**, just to mention one.

The Greenlights bring us traditional dances, to Irish music, of course. Founded in 2008, it has spread the joy of Irish dance in Finland more than ten years. The dancers come from the Helsinki area even if many of them have their background in different cultures. The Greenlights are a volunteer project.

Coming from many cultural backgrounds the Greenlights Irish Dance Crew bring us something special.

Áes síðhe

ELI HALTIAKUMPUJEN
ASUKKAAT

Neoliittinen hautakumpu Lattinissa Tipperaryn kreivikunnassa.

Shamrockin edellisessä numerossa kerroin keskiaikaisesta Irlannin valloitusten kirjasta eli Lebor Gabála nÉrennistä, joka kertoo Irlannin myyttisen historian toinen toistaan seuraavien valloitusten muodossa. Tarinan lopussa Irlanti jaettiin milesialaisten eli irlantilaisten esi-isien ja yliluonnollisia voimia omaavan Tuatha Dé Danann kansan välillä niin, että milesialaiset asuttavat maan yläpuolisen ja Tuatha Dé alapuolisen osan. Irlantilaisessa keskiaikaisessa perinteessä ja myöhemmässä kansanperinteessä tunnetaan useita tarinoita, joissa nämä maanalaisen valtakunnan yliluonnolliset asukkaat esiintyvät. Heidät tunnetaan nimellä Áes sídhe eli síd-kumpujen väki. Nämä maisemasta selvästi erottuvat kummut olivat usein esihistoriallisia hautakumpuja kuten Brú na Bóinne Boyne-joen laaksossa Meathin kreivikunnassa.

Katja Ritari

Yksi tarinatyyppi, joka kertoo sankareiden seikkailuista **síd**-kumpujen maailmaan tunnetaan nimellä **echtrae** eli seikkailut tai matkat. Tyypillinen esimerkiksi näistä tarinoista on **Echtra Nerai** eli Neran matka, jossa Nera-niminen soturi vastaa kuningas Ailillin haasteeseen ja menee **Samhain**-yönä sitomaan pajunvitsan hirressä roikkuvan ruumiin jalkaan. Kuten Shamrockin numerossa 4/18 julkaistussa artikkelissani jo kerroinkin vuoden pimeän puoliskon avaava **Samhain** loka-marraskuun taitteessa oli yksi kelttien neljästä vuodenvaihteen tärkeimmästä juhlasta. **Samhain** on nykyisen Halloweenin kelttiläinen esimuoto ja silloin tämän- ja tuonpuoleisten porttien uskottiin olevan auki ja yliluonnollisten olentojen liikkeellä, joten Ailillin asettama haaste mennä yksin pimeään yöhön seurustelemaan ruumiiden kanssa oli erityisen haastava. Nera yritti kaksi kertaa sitoa pajunvitsan hirtetyn miehen jalkaan, mutta aina solmu aukesi saman tien. Kolmannella kerralla kuollut mies rupesi puhumaan ja avuliasti antamaan neuvoja opastaen Neraa, että hänen pitäisi kiinnittää vitsa jalkaan vaarnalla niin se pysyisi kiinni. Kiitokseksi neuvosta ruumis pyysi Neraa kantamaan tämän reppuselässään lähimpään taloon juomaan, koska hän oli ollut kovin janoisin kuollessaan.

Ensimmäinen vastaan tullut talo oli kuitenkin tulisen järven ympäröimä eikä se kelvannut ruumiille, joten Nera ja hänen selässään oleva matkustaja jatkoivat matkaa. Seuraavaa taloa ympäröi järvi eikä sekään kelvannut, mutta kolmanteen he menivät sisälle ja ruumis joi tuvassa olleista pesuammeista. Juotuaan hän sylkäisi loput juomat talon asukkaiden päälle niin, että he kuolivat. Tämän jälkeen Nera palautti ruumiin hirttopuulle ja palasi itse Cruachanin linnoitukselle. Nera kuitenkin löysi linnoituksen poltettuna ja kasan irrotettuja sotureiden päitä sen edestä. Hän lähti seuraamaan hyökkääjien joukkoa, joka johti hänet maanalaiseen valtakuntaan johtavalle luolalle. Siellä sen hallitsija pyysi Neraa tulemaan esiin ja esittäytymään. Sen jälkeen hän neuvoi Neraa menemään erälle talolle, jossa asui yksinäinen nainen ja sanomaan kuninkaan lähettäneen hänet. Nera teki näin ja jonkin ajan kuluttua nainen pyysi Neraa kertomaan seikkailuistaan. Nera kertoi, kuinka oli löytänyt linnoituksen poltettuna ja seurannut hyökkääjiä maan alle. Nainen sanoi, ettei näin ollut vielä tapahtunut, vaikka Nera luuli olleensa maan alla jo kolme päivää ja yötä. Nera voisi siten palata maan päälle varoittamaan kumppaneitaan olemaan varuillaan hyökkääjien varalta **Samhain**-

yönä. Neran pohtiessa, miten hänen kumppaninsa uskoisivat hänen tarinaansa vierailusta **Síd**-kummussa, nainen neuvoi häntä ottamaan kesän kasveja mukaansa, koska maan päällä oli talvi alkamassa. Nera teki työtä käskettyä ja otti mukaansa valkosipulin, kääpiöesikon ja kultaisen saniaisen. Nainen kertoi vielä olevansa raskaana Neralle ja neuvoi tätä lähettämään varoituksen hänelle sitten, kun ihmiset olisivat hyökkäämässä **Sídh**-iin niin, että Nera voisi pelastaa maanalaisen perheensä ja karjansa. Nera palasi maan päälle ja löysi kumppaninsa linnoituksesta aivan kuin yhtään aikaa ei olisi kulunut hänen lähdöstään.

Irlantilaisissa tuonpuoleista koskevis- sa tarinoissa tyypillistä on se, että aika siellä kulkee eri tavalla kuin tässä maailmassa ja siellä on aina kesä. Joskus aika siellä kulkee nopeammin kuten Neran tarinassa ja joskus taas hitaammin niin, että sankareiden oltua muutaman päivän tuonpuoleisessa tässä maailmassa onkin kulunut vuosia. Haltiakumpujen lisäksi tuonpuoleiseen maailmaan voi päästä myös muita teitä kuten järvien kautta tai purjehtimalla, mutta näistä vetisemmistä teistä kerron lisää seuraavassa Shamrockin numerossa. Tyypillinen tapa päätyä tuonpuoleiseen on kohdata yli-

luonnollinen nainen, jota muut eivät välttämättä näe tai kuule, ja joka saa sankarin valtaansa. Lähtiessään nainen antaa sankarille esimerkiksi omenan, joka ravitsee sankaria seuraavan vuoden ajan, kunnes nainen palaa ja sankari lähtee hänen mukaansa palaamatta tähän maailmaan koskaan. Tuonpuoleinen tunnettiin erilaisilla nimillä, kuten **Tír na nÓg** eli nuoruuden maa, **Tír na mBeo** eli elävien maa ja **Mag Mell** eli ilojen kenttä. Sen asukkaiden uskottiin olevan ikuisesti nuoria ja kauniita sekä elävän lähes ikuisesti.

Irlantilainen perinne haltiakummuista ja niiden asukkaista on elänyt pitkälle modernille ajalle saakka ja kansanperinteessä tunnetaan paljon tarinoita heistä. **Sidhien** asukkaiden kanssa kannatti pysytellä hyvissä väleissä, sillä heidän uskottiin pystyvän tuomaan talolle vaurautta, mutta myös aiheuttamaan onnettomuuksia, jos heitä loukkasi. Sen vuoksi haltiakumpujen luokse saatettiin viedä esimerkiksi maitoa tai muita maatalouden tuotteita ja haltiakummun tuhoamisen uskottiin tuottavan huonoa onnea. Ehkä tunne-

tuin haltiakumpujen asukki lienee **banshee** eli nykyiiriksi **bean sídhe** (**sídhin** nainen), joka ulvonnallaan ennusti kuolemaa taloon. Erityisen sairaalolaisen vauvan voitiin myös uskoa olleen vaihdokas, jonka haltiat olivat jättäneet viemänsä ihmislapsen tilalle.

*Skotlantilaisen taiteilijan maalaus
Riders of the Sidhe vuodelta 1911.*

Viides SALO IRISH FESTIVAALI ON KOLMEN PÄIVÄN KOOSTE

IRKKUBIISIT SOIVAT JÄLLEEN SALOSSA KEVÄÄLLÄ 2020

Viidettä kertaa järjestettävä Salo Irish Festivaali (5.-7.3.2020) ajoittuu totutusti St. Patrick's Dayn tuntumaan. Sopivasti viisi vierailevaa kokoonpanoa saapuu Saloon viihdyttämään irlantilaisen musiikin ystäviä. Mukana on luonnollisesti myös salolaisten oma yhtye **The Green Hope**.

Muusikot tarjoavat festarin aikana kaikkiaan kymmenen konserttia/keikkaa. Kaikki vierailevat kokoonpanot ovat kotimaisia.

Järjestäjien alkuperäinen ajatus viidestä irkkujuhlasta Salossa täyttyi näin ensi maaliskuussa. Kevään festari onkin viimeinen nykymuotoinen Salo Irish -tapahtuma. Sen jälkeen Salossa jatketaan uusin kuvioin.

Uusiin kuvioihin kuuluu jo nyt se, että viidettä festivaalia hallinnoi uusi yhdistys,

Salo Irish ry.

Salo Irish Festivaalin perustavoitteet ovat ennallaan: tehdään iloisia päiviä ja positiivista virettä Saloon. Viedään irlantilaista kulttuuria monenlaisiin ympäristöihin ja pidetään pääsylippujen hinnat alhaisina.

Festarista on tullut seudulla suosittu. Viime kevään tapahtumat keräsivät yleisöä yhteensä yli 1 200 henkeä. Määrä ylitti selvästi aiemman yleisöennätyksen.

Ensi kevään pääkonsertti pidetään pe-

rinteisesti Kulttuuritalo Kivassa. Tapahtumassa soittaa kaksi yhtyettä.

Jameja on tarjolla kahtena iltana. Kumatkin jamit käynnistyvät vierailevien yhtyeiden konserteilla.

Salo Irish Festivaalia tukevat Salon kaupunki, toistakymmentä Salossa toimivaa yritystä ja Irlannin Suomen suurlähetystö.

www.facebook.com/saloirishfest

www.facebook.com/thegreenhope

Pint o' The Times -trio soitti viime kevään Salo Irish Festivaaleilla lounaskonsertin Salo IoT Campuksella. Lavalla Einari Kärnä (vas.), Juho Kosonen ja Tuomo Leppiniemi. Kuva: Kauko Mäntylä.

SALO IRISH

FINLAND

in Ireland

In the following review Finland's Honorary Consul General in Dublin, **Tom Eklund** gives a fine picture of Finland's presence in Ireland. Some figures are estimates or guesstimates and some taken from official statistics, says Eklund. Some events are true and some anecdotal evidence of past happenings. Sources can be presented on request.

This article is part two. The first part was published in Shamrock last May.

AFTER THE WAR

Hard times after World War II resulted in very modest emigration from post war Finland but the 1960s were marked by large scale emigration. People left for work, studies and marriage and the main group was women. Some of these people also found their way to Ireland. Some had met their future partners outside Ireland but settled here.

It is estimated that by the early to mid 1970s there were some 30 resident Finns living in Ireland and notably, only a couple of these were males. One of these was **Anders Ahlqvist**, later professor in early and medieval Irish who had arrived in 1969 on a year's scholarship but settled in Dublin. It could be noted here that since the 1960s in addition to the over half a million emigrants to Sweden over 150 000 have moved to other European countries.

The publication of '**Design in Ireland: Report of the Scandinavian Design Group in Ireland**' in 1962 has been described as providing the catalyst for change in the Irish state's approach to

design. It was produced following the visit of the Scandinavian Design Group to Ireland in 1961. The visit was initiated by the Irish Export Board and the Group was made up of three Danes, one Swede and one Finn – **Kaj Franck**, all of whom were engaged in design in industry and design education in their respective countries. Also another Finn, **Bertel Gardberg**, played a prominent role in the process. The report led to the establishing of the state funded Kilkenny Design Workshops in Kilkenny in 1963. Today Kilkenny Design is a highly regarded brand in the world of international design.

LITERATURE, MUSIC, BUSINESS

Ireland and Irishness gained wider interest in 1960s Finland and it was e.g. well known that the cult figure of the young Finnish intelligentsia **Pentti Saarikoski** had spent some time in Ireland working on the Finnish translation of **James Joyce's Ulysses**. Also, Irish literature with Nobel Prize winning authors and poets and Irish traditional music had a

steady following in Finland at that time.

Later of course also lighter music (U2), film and theatre increased Ireland's profile in Finland. When **Bob Geldof** toured Finland with his band in 1977 he commented in his memoirs "I liked the Finns, they seemed very Irish to me". Perhaps thanks to or because of the fact that he had spent one night in "putka", the Finnish word for "overnight arrest" after overindulging in local beverages.

Towards the late 1970s group travel in the form of package tours commenced between Finland and Ireland and Ireland's popularity as a holiday destination for Finns increased steadily. Finns living in Ireland in the 1970s could generally be split into permanent (long term) residents and short term residents/visitors the latter typically represented by au-pairs, trainees, students + academics and professional business people.

During the 1970s and 1980s Finnish companies started to establish subsidiaries in Ireland and in addition to the more traditional paper, packaging and timber sales and distribution companies also manufacturing companies who

were using Ireland as a platform for entry into the EU area (then EEC) settled here. Wholly owned Finnish companies amounted to about 20 most of which also had some Finnish born employees on their payroll. Among these were well known Finnish companies such as **Nokia** (Paper), **UPM** (Brooks Group), **Kemira**, **Tiklas**, **Rapala**, **Uponor**, **Ensto** and of course **Outokumpu** as the owner of Europe's largest zinc mine **Tara Mines** in **Navan**. Also, a couple of Finnish owned mink farms had established themselves in **Donegal**. During these years many of the arriving Finns were families with young or teenage children. It was also during this time that Finnair commenced their first commercial direct flights between Helsinki and Dublin. From the late 1970s for the next 15 years the number of Finns in Ireland grew over tenfold.

PARTNERS IN THE EU

A major change came with Finland's entry into the EU in 1995 with the majority of Finns arriving in Ireland coming on work related, 'time-limited' assignments, like to many other EU countries. Also and importantly, from having been an almost wholly female dominated national group the distribution among the sexes of Finnish citizens in Ireland had become somewhat more even. At this time there were several hundred students and young graduates based in Ireland. According to the Irish 1996 Census there were 328 Finns living in Ireland and of them 269 as permanent residents. 192 women and 77 men. This was the first time that Finns were registered as their own national ethnic group. Prior to joining the EU Finns had belonged to the 'Other Europeans'

group since 1917. Before that they were registered as Russians.

However, after Finland's entry into the EU the number of Finnish companies, particularly manufacturing companies gradually reduced being to a certain extent replaced by smaller private enterprises, sometimes even single person entrepreneurs.

After a Scandinavian report of Irish design, Irish government took an active role in promoting design in Ireland in the early 60's. Kilkenny became the design capital. Finns Kaj Franck and Bertel Gardberg were among the experts behind the report. The Kilkenny Design Centre – very close to the castle – is well worth a visit.

Punssi auttaa kuumaan ja kylmään

Punssi-niminen juomasekoitus on alunperin lähtöisin Intiasta. Sen nimi tulee sanskritinkielisestä sanasta pantscha, joka tarkoittaa viittä, koska punssissa oli alun perin viisi ainesosaa: vesi, viini, hedelmät, sitruunamehu ja mausteet.

Myöhemmin sekoitukseen ryhdyttiin lisäämään arrakkia, mustaa teetä, pome-ranssimenhua ja sokeria. Arrakki puoles-taan on vahvaa alkoholia, joka on valmis-tettu kookoksesta, riisistä ja melassista. Arrakin sijasta punssissa käytetään toisi-naan rommia.

Punssin käyttö on kotoutunut Euroop-paan merimiesten mukana, mutta myös brittiläiset siirtomaaisännät tutustuivat ja ihastuivat punssiin Intiassa. Ruotsalaisil-la on ihan oma punssikulttuurinsa. Puns-sia nautitaan kuumana hernekeiton kera erityisesti laskiaisena. Punssia nautittiin Ruotsissa ensimmäisen kerran vuon-na 1733, kun Ruotsin Itä-Intian kauppakomppanian alus toi täyden laivalastin arrakkia Göteborgin satamaan.

The Clancy Brothers & Tommy Ma-kem -yhtye antoi Amerikassa esiintyes-sään eräässä johdantoesiintymisessä Jug of Punch -kappaleen esitykseensä tyhjen-tävän selvityksen irlantilaisen punssin koostumuksesta. Yhtyeen jäsenten repli-kointi eteni seuraavasti:

– Punssi on täällä Amerikassa tehty nähtävästi rommista tai jostain sellaises-ta, mutta Irlannissa se on luonnollises-ti tehty irlantilaisesta viskistä. Meillä on lisäksi lasi ja lusikka, kuumaa vettä, tilkka sitruunaa, hiukan sokeria, hiukan neilik-kaa.

– No joo, ei siihen nyt neilikkaa tarvita
– No ei välttämättä tarvii kuumaa vet-täkään

– Mutta se on joka tapauksessa ihas-tuttava juoma

KANNU PUNSSIA

Kesäkuun iltaa vietin ihanaa,
käyttelin mä lasia ja lusikkaa.
Istui lintu pien' murattipensaassa,
oli laulu sen "Kannu punssia".

Toor-a-loor-a-laa, toor-a-loor-a-lei,
toor-a-loor-a-laa, toor-a-loor-a-lei.

Ja lintu pien' murattipensaassa,
oli laulu sen "Kannu punssia".

Mitä vois muuta mies nyt toivoa,
kun saa takkatulen luona istua
ja polvellaan pitää neitoa,
ja on pöydällä kannu punssia.

Toor-a-loor-a-laa, ...
...toor-a-loor-a-lei.

Ja polvellaan pitää neitoa,
ja on pöydällä kannu punssia.
Jos oisin sairas sekä raihnainen,
jolloin kävelemään enää pystyis en,
mä kenkäni voisin pantata
silloin saadakse kannun punssia.

Toor-a-loor-a-laa, ...
...toor-a-loor-a-lei.

Mä kenkäni voisin pantata
silloin saadakse kannun punssia.
Ei onnistu oppineenkaan lääkärin
antaa hoitoa mun sydänvaivoihin.
Vaan unohtaapa rampa vaivansa,
kun on tukenaan kannu punssia.

Toor-a-loor-a-laa, ...
...toor-a-loor-a-lei.

Vaan unohtaapa rampa vaivansa,
kun on tukenaan kannu punssia.
Kun humallun, omat rahanihan juon,
jos kuka närkästyy, en kaipaa seuraa tuon.
Mä laitan viuluni vireeseen,
olen tervetullut mihin vain mä meen.

Toor-a-loor-a-laa, ...
...toor-a-loor-a-lei.

Mä laitan viuluni vireeseen,
olen tervetullut mihin vain mä meen.
Kun kuolleena mä makaan haudassain,
prameata kiveä en kaipaa lain,
vaan tahdon, että on mukana
mulla sielläkin kannu punssia.

Toor-a-loor-a-laa, ...
...toor-a-loor-a-lei.

Vaan tahdon, että on mukana
mulla sielläkin kannu punssia.

A JUG OF PUNCH (TRAD.)

One pleasant evening in the month of June
As I was sitting with my glass and spoon
A small bird sat on an ivy bunch
And the song he sang was
"The Jug Of Punch"

Too ra loo ra loo, too ra loo ra lay
too ra loo ra loo, too ra loo ra lay
A small bird sat on an ivy bunch
And the song he sang was
"The Jug Of Punch"

What more diversion can a man desire?
Than to sit him down by an alehouse fire
Upon his knee a pretty wench
And on the table a jug of punch

Too ra loo ra loo, too ra loo ra lay...

... Upon his knee a pretty wench
And on the table a jug of punch
If I were sickly and very bad

And was not able to go or stand
I would not think it at all amiss
To pledge my shoes for a jug of punch

Too ra loo ra loo, too ra loo ra lay...

... I would not think it at all amiss
To pledge my shoes for a jug of punch
Let the doctors come with all their art
They'll make no impression upon my heart
Even a cripple forgets his hunch
When he's snug outside of a jug of punch

Too ra loo ra loo, too ra loo ra lay...

... Even a cripple forgets his hunch
When he's snug outside of a jug of punch
And if I get drunk, well, the money's me own
And if them don't like me they can leave
me alone

I'll chung me fiddle and I'll rosin' me bow
And I'll be welcome wherever I go

Too ra loo ra loo, too ra loo ra lay...

... I'll chung me fiddle and I'll rosin'
me bow

And I'll be welcome wherever I go
And when I'm dead and in my grave
No costly tombstone will I have
Just lay me down in my native peat
With a jug of punch at my head and feet

Too ra loo ra loo, too ra loo ra lay...

... Just lay me down in my native peat
With a jug of punch at my head and feet

Trad. / suom. sanat Kalevi Toosi

Irlannin tuntematon sankari

Erskine Childers oli Irlannin itsenäisyystaistelun mielenkiintoisimpia hahmoja. Taustaltaan hän oli anglo-irlantilaista eliittiä, jonka kasvatusta korosti protestanttisuutta, unionismia ja Irlannin itsehallinnon vastaisuutta. Hän päätyi kuitenkin taisteluun Irlannin tasavallan puolesta. Tässä taistelussa hän joutui uhraamaan henkensä.

Rolf Johansson

Robert Erskine Childers syntyi touko-kuussa 1870 Mayfairin hienostoalueella Lontoossa anglo-irlantilaiseen perheeseen. Hänen sukunsa oli brittiläisessä yhteiskunnassa arvostettu: hänen isänsä oli tunnettu orientalisti, isän serkku brittipääministeri **W. E. Gladstone**n valtiovarainministeri. Nuori Childers kasvoi protestanttisuuteen, unionismiin ja Irlannin itsehallinnon eli home-rulen vastaisuuteen.

Childers menetti vanhempansa nuorena, ja hänet lähetettiin Irlantiin sukulaisperhe **Bartonien** luo kasvatettavaksi. Erskine vietti nuoruusvuotensa maaseudulla kauniissa **Glendaloughin** laaksossa Wicklowin kreivikunnassa. Koulun jälkeen seurasivat valtio-opin ja oikeustieteen opinnot **Cambridgen** yliopistossa, mistä hän valmistui erinomaisin arvostuksella. Hän työskenteli sen jälkeen vuosina 1885-1911 Iso-Britannian parlamentissa valiokuntasihteerinä.

Vaikka hän toimi yliopistonsa väittelyseuran puheenjohtajana, Childers ei koskaan pidetty merkittävänä puhujana, sen sijaan hänen kirjoitustaitonsa olivat kiistattomat. Se ei koskenut vain pöytäkirjoja, esityslistoja tai raportteja, sillä Childers hallitsi myös kaunokirjallisuuden. Itse asiassa hän julkaisi useita romaaneja ja novelleja, joissa ajankohtainen geopolitiikka yhdistyi jännitystarinan. Punaisena lankana oli saksalaisvastaisuus. Childers pitikin varmana, että Englanti joutuisi Saksan kanssa sotaan.

Childers oli innokas purjehtija, ja kävi muun muassa Itämerellä asti. Hänen *Asgard*-aluksensa oli melkein laiva ja sovelias myös aseiden salakuljettamiseen. Alus on nykyisin kunnostettu ja Dublinissa kansallismuseossa kaikkien nähtävänä. Photograph by Childers family

Erskine Childersin juuret olivat syvällä brittiläisessä kulttuurissa, koulutusta myöten. Hän myös taisteli ensimmäisen kotimaansa puolesta buurisodassa ja osallistui aktiivisesti ensimmäiseen maailmansotaan esikuntatehtävissä.

MENESTYSTÄ

Vuonna 1903 ilmestyi Childersin merkittävin kirjallinen työ, **The Riddle of the Sands** (Hiekan arvoitus). Romaanissa kaksi ulkoministeriön virkamiestä **Carruthers** (ehkäpä Childersin alter ego) ja **Davies** purjehtii Saksan rannikolla ja huomaa saksalaisten valmistelevan hyökkäystä Kaakkois-Englantiin. Sen olisi määrä tapahtua laivoilla ja ponttooneilla, jotka kuljettaisivat kalustoa ja sotilaita. Sankarimme onnistuvat estämään keisari **Vilhelm**in suunnitelman. Romaani saa uskottavuutta siitä, että intohimoisena purjehtijana tunnettu Childers tunsi romaanissa kuvatut merialueet hyvin.

Romaanista tuli huikea menestys ja siitä otettiin miljoonapainos. Niin Britannian kuin Saksankin viranomaisilla oli vaikeuksia suhtautua romaaniin. Oliko se pelkkää fiktiota vai oliko se ainakin osittain totta? Englannissa jopa nimettiin toimikunta suunnittelemaan vastatoimia Saksan mahdollista hyökkäystä vastaan, Childers oli komitean jäsen. **Leipzig**issa

Saksassa kaksi brittiupseeria vangittiin vakoojina, koska heidän hallussaan oli Hiekan arvoitus -kirja.

ARMEIJAAAN

Aristokraattiselle Childersille armeija oli tärkeä ja hän siirtyikin Iso-Britannian puolustusvoimien palvelukseen. Siihen kuului esikuntatyötä ja tutkimusta, mutta myös sotilaallista palvelusta buurisodassa **Etelä-Afrikassa**. Ensimmäisen maailmansodan syttyessä 1914 Erskine ilmoitautui kuninkaallisiin asevoimiin ja sai upseerin arvon.

Childersin usko britteihin, konservatismiin ja unionismiin alkoi kuitenkin horjua. Hänellä oli hyviä muistoja lapsuutensa **Irlannista**. Hänen mielestään Pohjois-Irlannin unionistipuoluetta tukeva konservatiivipuolue ei halunnut ymmärtää Irlantia. Siksi hän lähestyi Irlantiin myönteisesti suhtautuvaa liberaalipuoluetta. Unionistien politiikkaa Childers vastusti jopa niin radikaalisti, että hän salakuljetti **Asgard**-purjealuksellaan 900 Mauser-kivääriä ja 29 000 patruunaa unionistien veriviholliselle, kansallismieliselle sotilaalliselle **Irish Volunteers** -järjestölle. Asgard on nykyisin nähtävissä Irlannin kansallismuseon pihalla Dublinissa.

Pääsiäisenä 1916 joukko Volunteers-taistelijoita yritti kapinaa Irlannissa. Se epäonnistui, mutta oli osoitus siitä, että monille irlantilaisille pelkkä home rule ei riittänyt. Home rulea ajanut kansallispuolue **Irish Party** menetti sielunsa ja äänestäjensä uudelle separatistipuolueelle **Sinn Féin**lle.

Erskine Childers seurasi ajan tuulia hitaasti, mutta varmasti. Vielä 1917 hän oli valmis toimimaan virkamiessitteerinä home rule -ratkaisua hakevalle Irish Conventionille. Hanke epäonnistui ja Childers oli valmis liittymään Sinn Féiniin. Hänet myös palkattiin puolueen vistinäjohtajaksi, vuoden 1921 vaaleissa hänet valittiin edustamaan Sinn Féiniä Glendaloughin vaalipiiristä.

Vv. 1919-21 Iso-Britannia ja Irlanti kävivät sissisotaa. Lopulta Volunteersien sotataktiikka – öisiä hyökkäyksiä, salamurhia, väijytyksiä – uuvutti britit niin, että pääministeri Lloyd George joutui nöyrytymään ja kutsumaan irlantilaiset rauhanneuvotteluihin Lontooseen syk-

syllä 1921.

Childers nimettiin Irlannin valtuuskuntaan, ensin virkamieheksi, mutta käytännössä täysivaltaiseksi jäseneksi. Merkittävimmät neuvottelijat olivat **Michael Collins** ja **Arthur Griffith**. Irlantilaisten ykköstykki **Eamon De Valera** ei osallistunut neuvotteluihin. Briteistä osallistuivat muiden muassa pääministeri **Lloyd George** ja sotaministeri **Winston Churchill**.

Neuvotteluissa irlantilaiset onnistuivat vääntämään itselleen Kanadan asemaa vastaavan dominion statuksen, Irlannista tulisi vapaavaltio, jolla olisi laajat oikeudet päättää budjetistaan, jopa ulkopoliitikasta eli laajemmat valtuudet kuin mikään aikaisempi home rule -esitys olisi tarjonnut. Silti sopimus jakoi irlantilaiset pahasti. Kannattajat pitivät sitä välttämättömänä askeleena kohti todellista itsenäisyyttä, vastustajat taas tavoittelun tasavallan pettämisenä.

Childers vastusti sopimusta jyrkästi. Hän ei uskonut dominion statuksen toimivan Irlannissa, koska maa oli liian pieni ja liian lähellä Englantia. Lisäksi sopimuksen kaksi kohtaa oli hänelle vastenmielisiä: Irlannin valtioelimitä edellytettäisiin uskollisuutta Britannian monarkialle ja lisäksi kuusi protestanttista kreivikuntaa Pohjois-Irlannissa jätettäisiin sopimuksen ulkopuolelle.

Childersin jyrkkä kanta johti siihen, että hänen suhteensa sopimusta kannattavaan, neuvottelutiimin johtajaan Arthur Griffithiin katkesi. Griffith kutsui julkisesti Childersia hemmetin englantilaiseksi. Irlannin valtuuskunta hyväksyi äänestyksen jälkeen sopimuksen 6.12.1921. Parlamentti **Dail Eireann** teki samoin. Rauhaa se ei kuitenkaan irlantilaisille tuonut. Seurasi sisällissota.

Irlannin sisällissota vapaavaltiolaisten ja tasavaltalaisten kesken kesti noin puoli vuotta. Tasavaltalaisten alkuinnostuksen jälkeen vapaavaltion kannattajat ottivat komennon ja voittivat sodan paremman aseistuksen ja sodanjohdon ansiosta. Sota oli julma. Siinä kuoli noin 800 vapaavaltiolaista ja noin 2 000 tasavaltalaista.

Viholliselle ei juuri annettu armoa. Tämä koitui Childersin kohtaloksi. Hänen käy-

dessään kotikonnuillaan Glendalougissa vihollisen partio pidätti hänet. Hänet vietiin **Beggars Bushin** varuskuntaan eteläisessä Dublinissa. Siellä hänelle luettiin kuolemantuomio. Vapaavaltion johto oli valmis rankaisemaan tasavaltaisia kuolemantuomiolla, jos he olivat aseistettuja. Childersilta löytyi pieni revolveri, jonka vapaavaltion armeijan komentaja Michael Collins oli aikanaan hänelle antanut lahjana.

Aamulla 22.11.1922 Childers kohtasi teloitusryhmän ja kuoli sen ampumista luo-

deista. Kertoman mukaan hän oli ennen teloitusta kätellyt teloitusryhmän kaikkia jäseniä. Hänet haudattiin Beggars Bushissa ennen kuin hänen jäännöksensä myöhemmin siirrettiin **Glasnevin** sankarihautausmaalle.

Erskine Childers herätti monissa kunnioitusta suoraselkäisyytensä ja rohkeutensa takia. Toisaalta hänen taipumuksensa poliittiseen fanatismiin vieroksutti ihmisiä. Voidaan sanoa, että hän kuoli liian varhain. Tosin hän teki sen aatteensa, Irlannin vapauden, puolesta.

Childers meni vuonna 1904 naimisiin amerikkalaisen Molly Osgoodin kanssa. Pari sai kaksi poikaa. Heistä vanhin Erskine Childers Jr valittiin Irlannin 4. presidentiksi. Lapsenlapsi Nessa Childers toimi europarlamentaarikkona. Childersin nimi ei suinkaan Beggars Bushin luotien myötä kadonnut Irlannin poliittisesta historiasta.

*Irlannin neuvottelijat valmiina kohtaamaan britit.
Rauhansopimus oli ilmeisesti paras mahdollinen,
mutta ei silti kelvannut kaikille Irlannissa.
Childers toinen vasemmalta, Arthur Griffth oikealla.*

PULVIS TAUR

Are we enjoying the summer?

The sun sets on another day and the harvest moon is rising. The gentle rustle of the leaves in the breeze is the only sound in the evening air, apart from the chirping of a sparrow just above the eave over my head. A few midges are visible sparkling in the last rays of golden sunlight shining between the shadows of an overhanging branch. All is green and turning grey as night falls.

Suddenly, I feel a thirst coming on. I get up, put on my coat and head for the pub. I entered through the hallowed portal into the dim interior of '**Dirty Dan's Emporium** for the consumption of excellent ales and beers and fine wines and spirits'.

As my eyes grew accustomed to the darkness I could make out a half a dozen customers seated around the bar...all supping at their drinks in apparent silence. Occasionally one would grunt and another would moan but no words were spoken.

A thick set old man with an orange face and hair combed over the top of his head piped up first.

- Ah there you are, he said addressing my good self. - Are you enjoying the summer?, he enquired of me.

I stood there in my overcoat and replied "Summer me ---!" He was sat there in short sleeves and the skin on his hairy arms was as orange as his countenance.

- Where have you been? Out in **Brazil** fire-fighting with a colour on you like that?

He just glared at me for a few moments.

- I'll have you know, I spent last week, when the weather was good on the golf course. Instead of going to the Danes I improved my handicap.

He grinned from ear to ear. Another gent put in:

- So you admit you are handicapped? That's fake news! he said indignantly. - Never mind fake news, that's a fake tan!

The barman interrupted, seeing there was going to be a dust up.

- What'll ye have? he said to me. - A pint of **Maple**, says I. - We don't have that crap in here, says he.

- Pint of plain then, says I. - Right, says Dan - and what about you **Luigi**, or whatever your name is, that glass is empty this half an hour.

The Italian gentleman to whom he spoke straightened himself up and replied - I'lla havea pinta **Val Policella**.

- No you won't, says Dan.

- Whata you meana, you hava no Val Policella, no VP?

Then says Dan: - This is an Irish pub we don't have VP we have VD. - What-sa VD? - **Val Donnican**, says Dan with a hearty laugh.

- What kinda wine you gotta?

- Green... White and Orange, says Dan.

- I'll hava pinta the white, said Luigi. And then turning to the lady next to him asked for the lend of a tenner.

- You should tighten your belt, mine Herr says she.

- Good girl **Angela**, you tell him, said a wee fellow in a suit who had drunk a bit too much **Napoleon Brandy**.

It turned out that this fellows name was **Mac** something or other and as he stood up he seemed to call the meeting to order.

- Now, I tink ve should ave a serious conversation, mon amis.

- A serious conversation? said a blondy haired buffoon drinking gin and seated next to to Mac. "My doctor says I must never have a serious conversation after seven, it makes me talk in my sleep.

- What's that got to do with it, you're

not married are you? said the orangeman.

- No, I'm not married. But I have a backstop, Mac continued, - We must talk about 'piss' for mankind.

The blond got up from his stool and walked towards the other end of the room. "

- Where are you going?, asked Mac.

- I am off to put out a fire in Brazil...I go piss for mankind, and off he went to the WC with a chuckle. When he had left someone said - There's a man who knows how to make an exit.

Another said, A Brexit and yet another chimed in with

- Zats the last thing he knows how to do. - Aye Brexit to the toilet, mused another.

The room decended into silence until the blond buffoon returned. - What about **Hong Kong**? he said provocatively. - I believe they wish to be semi-anonymous, said the orange faced man. Chin at the end of the bar said nothing.

- Who was that old woman I saw you with last night?

- That was not an old woman that was my... - Let's organise an Irish Festival instead...And so it went on until Dan called time and threw all seven of us out. As we left grumpily I remember slurring to Dan that they were all Grumpy feckers. - Yeah, says Dan. - The G7, but your Pub iz the **Beer Ritz!** - It certainly is, he smiled - Now, feck off.

The harvest moon was high in the sky and the stars twinkled above as I made my way home. In the south I could clearly make out '**O'Ryan's Belt**' an there in the north '**The big Zipper**' as I headed towards **Venus** and home.

Frank Boyle Esq.
Helsinki

FINNISH-IRISH ACTION

Euroopan kielten päivä Salossa 26.9.

Finnish-Irish Society ry ja Salo Irish ry ovat syyskuussa yhdessä mukana Euroopan kielten päivän Suomen pää tapahtumassa Salon Plazassa 26.9. klo 12-19.

Yhdistysten yhteisellä pop up -pisteellä on mm. tietoa opiskelumahdollisuuksista Irlannissa. Irlannin Suomen suurlähetystö on luvannut järjestää iirinkielistä materiaalia.

Salolainen irkkuyhtye **The Green Hope** soittaa juhlan päälavalla. Siellä nähdään myös mm. kielitaiteilija **Roman Schatz**, joka tulee hauskuuttamaan omilla kokeimuksillaan.

EU-komissio tukee tätä kaikille avointa tapahtumaa, jonka tarkoituksena on innostaa kaikenikäisiä kielten opiskeluun ja kulttuurien tuntemukseen. Yhteistyökumppaneita on Salon tapahtumassa mukana kaikkiaan yli 40.

<https://www.salo.fi/vapaaikajamatkailu/kulttuuri/euroopankieltenpaiva/>

Samhain 2.11.

Ovet tämän ja tuonpuoleisen välillä ovat taas raollaan, siis pyhäinmiesten päivän tienoilla ravintola Thirsty Scholarissa Kaisaniemenkadulla. Ohjelmassa Irlantia niin sanoin kuin sävelin – ja kurkistus tuonpuoleiseen. Seuraa nettisivujamme.

Cook-in 23.11.

Valmistetaan yhdessä irlantilaista ruokaa. Omat juomat mukaan. Paikka: Satu Wakkolan koti, Eerikinkatu 16 A 3. Kustannus 30€/osallistuja. Ilmoittautumisohjeet nettisivuilla. Paikkoja rajoitetusti.

Pikkujoulu 5.12.

Irkkuhenkisten
perinteinen pikkujoulu
O'Malleysin tiloissa.
Ohjelmaa,
hyvää seuraa,
hyviä juomia.

Irlanti ja Suomi – sisällissodan kautta itsenäisyyteen

FL Rolf Johanssonin esitelmä
Irlannin ja Suomen historian
varhaisvaiheista on taatusti
kuuntelemisen arvoinen.
Tilaisuus pidetään
24.9. klo 18,
Ravintola Kitty's, Citykäytävä.
Esitelmä on suomenkielinen.

FINNISH-IRISH SOCIETY RY

Puustellinrinne 3 A 8,
00410 Helsinki
Y 0797582-0
Nordea FI81 2001 1800 0192 29
info@finnish-irish.fi |
www.finnish-irish.fi

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä

Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29,
40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio
Puh./Tel. 040 585 4528

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7, 90580 Oulu
Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori
Puh./Tel. 044 572 4392

Salo

Pj./Chair: Arto Pasio
Portimonkatu 8 A12, 24100 Salo
Puh./Tel. 044 217 8689

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7, 33730 Tampere
Puh./Tel. 045 6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Veli-Matti Kauppinen
velluk73@gmail.com

Äänesseutu

Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA / THE BOARD

Puheenjohtaja/Chairperson
Paula Uitto

Varapuheenjohtaja/Vice-chairman
Otso Nykänen

Rahastonhoitaja/Finances
Kari Liinakoski

Sihteeri/Secretary
Satu Wakkola

Jäsenet/Members

Eero Aro, Heli Gäsman, Leo Hesanto,
Matti Sovijärvi, Tarja Väyrynen

Pohjois- ja Länsi-Irlanti 27.-31.3.2020

Miten brexit vaikuttaa Pohjois-Irlannin rajalla? Finnish-Irish Society järjestää mielenkiintoisen kevätmatkan Pohjois- ja Länsi-Irlantiin. Matkaohjelmassa historiallisia monumentteja, Belfast, upea interaktiivinen Titanic-museo, mahtava Antrimin rannikko jättiläisen portaikkoineen, historialliset Derryn ja Galwayn kaupungit unohtamatta viskitislaamoja ja pääkaupunki Dublinia.

MATKAOHJELMA

27.3. PE | Matkapäivä, Knowthin monumentti ja Belfast Finnairin lento Helsingistä Dubliniin klo 7.40-9.00. Lähdemme kohti Pohjois-Irlantia, matkan varrella vierailamme Knowthin monumentilla ja Bru na Boinne vierailukeskuksessa. Saapuminen illaksi Belfastiin, majoittuminen.

28.3. LA | Belfastin kaupunkikierros ja Titanic Belfast Tutustumme Belfastiin, Pohjois-Irlannin pääkaupunkiin. Kaupunkikierroksen jälkeen vierailamme Titanic-museossa, jonka näyttelyissä kuvataan yksityiskohtaisesti Titanicin eri vaiheet. Loppupäivä vapaata aikaa.

29.3. SU | Antrimin rannikko ja Derry Lähdemme nauttimaan kauniin Antrimin rannikon maisemista. Vierailamme The Bushmills Distillery viskitislaamossa ja Giant's Causeway jättiläisen portailla. Jatkamme matkaa Derryn kuuluisille kaupunkimuureille. Illaksi saavumme Donegaliin, jossa majoitumme.

30.3. MA | Kohti Galwayn kaupunkia Matka jatkuu Strandhillin hiekkarannan ja Knocknaree-vuoren kautta Galwayhin. Kaupunkikierros kävelen, jonka jälkeen vapaata aikaa.

31.3. TI | Dublinin kaupunkikierros ja kotimatka Kuljetus Dubliniin, kaupunkikierroksen aikana tutustumme kaupungin historiaan ja vilkkaaseen nykypäivään. Yhteinen läksiäislounas Irlannin vanhimmassa pubissa Brazen Headissa. Paluulento Helsinkiin klo 18.05-23.05.

Majoitukset näissä hotelleissa tai vastaavissa:

Park Inn by Radisson BLU Belfast	2 yötä
Central Hotel Donegal	1 yö
Victoria Hotel Galway	1 yö

MATKAKOHDE	Pohjois- ja Länsi-Irlanti
MATKAN AJANKOHTA	27.-31.3.2020 (pe-ti)
MATKAN HINTA	1 280 €/hlö

Matkan hintaan sisältyy suora lento Helsinki-Dublin-Helsinki veroineen ja matkatavaroineen • majoitus jaetussa 2-hengen huoneessa aamiaisineen • ohjelman mukaiset kuljetukset tilausajobussilla ja sisäänpääsyt • ateriat: kolme lounasta • suomenkielisen paikallisoppaan palvelut kohteessa **Lisämaksusta** yhden hengen huone 160 € • ruokajuomat

Käytämme kokonaishinnoittelua, jolloin matkan hintaan sisältyy lennot, majoitukset, kuljetukset, pääsymaksut kohteisiin, aterioita sekä suomenkielisen oppaan palvelut.

ILMOITTAUTUMINEN JA LISÄTIEDOT

verkkokaupassa www.kontiki.fi, puh.

09 466 300 tai ilmoittautumiset@kontiki.fi

Vastuullinen matkanjärjestäjä on kotimainen Oy Kon-Tiki Tours Ltd. Hinnat perustuvat voimassa oleviin valuutta- ja verotietoihin. 1 GBP = 1,1564 EUR 19.8.2019. Pidätämme oikeudet mahdollisiin hinta-, aikataulu- ja ohjelmamuutoksiin. Pidätämme myös oikeuden Kon-Tiki Toursista riippumattomista syistä tehtävään hinnan tarkastukseen esim. merkittävässä valuuttamuutoksissa, polttoaine-, viranomais- tai lentoverokustannusten noustessa.